

ÎNTÎMPINÎND CEL DE-AL IV-lea CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

ARTIȘTII RĂSPUND: PREZENT!

Citesc și recitesc proiectul de Directive. „În anul celui de al IV-lea Congres al Partidului, România înfățișează tabloul unei țări în plin avânt...” și mai departe: „Toate regiunile și raioanele țării cunosc o viață social-economică intensă, înfloresc cultura nouă, socialistă, crește an de an bunăstarea oamenilor muncii de la orașe și sate”.

Descifrez în fiecare cuvânt un colț al viitorului, în fiecare rînd simt tinerețea nouă a patriei. Fiecare capitol al proiectului de Directive e strîns legat de munca noastră artistică. Între fiecare sector de activitate al oamenilor muncii și arta scenei există legături nemișlocite, teatrul trebuind să fie la înălțimea rosturilor sale contemporane, inspirîndu-se din uriașele teme pe care i le oferă cotidian împlinirea Directivelor, avînd drept spectatori și totodată ca eroi principali pe acei care împlinesc aceste Directive.

Și nu se poate să nu fii emoționat privind pe hartă. Satul copilăriei mele din regiunea Iași era înfundat în beznă, și la propriu și la figurat. Primele lumini electrice le-am văzut în sala Teatrului Național. De atunci am rămas cu imaginea unită a scenei cu lumina. Regăsesc după 55 de ani această imagine ca o îndatorire a oamenilor de artă, de cultură...

Am participat la întîlnirea conducătorilor de partid și de stat cu oamenii de cultură, am ascultat cu atenție cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la conferința organizației de partid a orașului București.

În anii viitori va începe construcția Teatrului Național. Prima scenă a țării va avea o casă corespunzătoare. Visul marilor înaintași, slujitori ai Thaliei, se va împlini. Flacăra aprinsă din scînteiele unor inimi generoase n-a ars în zadar.

În zilele Decadei am aplaudat prezențe pe scenă menite să ne aducă mari bucurii : tinere vlăstare. Poate, unele dintre ele au fost chiar revelații ale Decadei. Sînt studenții noștri – absolvenți ai Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică, azi regizori, artiști pe scenele a numeroase teatre din Capitală și provincie. I-am recunoscut și după entuziasmul, energia, flacăra vibrantă pe care o aduceau pe scenă, și după maturitatea gândirii, înțelegerea științifică a rolurilor.

Proiectul de Directive prevede și ridicarea nivelului calitativ al învățămîntului. Fiind create studenților condiții excepționale de muncă și învățătură, noi va trebui să ridicăm nivelul procesului de învățămînt, să-l dezvoltăm complex, să rostuiim unitatea de artist-cetățean a schimbului nostru de mîine.

Școala nouă de teatru trebuie să înarmeze tot mai profund tinerii cu unele meșteșugului actoricesc, dar și cu cele ale gândirii teoretice marxist-leniniste.

Cultura și arta fac parte integrantă din proiectul de Directive.

Teatrul, noi, actorii, trebuie să fim la înălțimea noilor sarcini. Oamenii muncii așteaptă mult de la noi, așteaptă să le înălțăm, transfigurate prin imagini, pe scenă, viața, preocupările, lupta și aspirațiile lor într-o formă artistică corespunzătoare.

Aceasta e sarcina noastră, dublă atunci cînd sîntem și actori și profesori. Proiectul de Directive ne cheamă spre o neconținută tinerețe.

Tinerețe pe care o simț și mai puternic acum cînd proiectul de Constituție prevede ca statul nostru să poarte denumirea de Republica Socialistă România. La îndeplinirea victoriilor viitoare răspundem „prezent” și noi artiștii.

E angajamentul cu care ne prezentăm la Congres

Costache Antoniu

*artist al poporului,
rector al Institutului de Artă Teatrală
Cinematografică „I. L. Caragiale”*

ARTA CONTEMPORANĂ ÎN SLUJBA OMULUI

Întîlnirea conducătorilor de partid și de stat cu oamenii de cultură și artă, care a avut loc în luna mai, cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, au cunoscut un puternic răsunet în rîndul creatorilor de valori spirituale din țara noastră, relevînd grija și căldura cu care sînt înconjuțați creatorii artei noastre nobile. Pătrunși de spiritul socialismului ca artiști ai epocii în care trăim, urmăm și continuăm înaintate tradiții. Creația literar-dramatică originală, cea contemporană, ca și cea clasică, și-a cîștigat un binemeritat prestigiu, operele cele mai valoroase ale creatorilor noștri au intrat în patrimoniul culturii universale. Creația artistică contemporană, indiferent de gen sau ramură, poartă amprenta culturii noastre înaintate, orientată în spiritul ideilor marxism-leninismului. Realitatea socială contemporană ca izvor al inspirației, al artei, alături de necesitatea însușirii culturii moderne stau în atenția și preocupările artiștilor noștri. Elementele novatoare în creația teatrală, spiritul căutărilor care animă pe interpreții noștri le putem aprecia ca o reflectare directă a preocupărilor noastre care și-au găsit traducerea directă în practica concretă a activității artistice.

În fața artiștilor noștri se desfășoară larg viața clocotitoare și bogată în realizări a patriei socialiste. Această realitate multilaterală trebuie să fie tot mai adînc forată de către oamenii de artă. Dacă dramaturgul e chemat să pătrundă cu acută înțelegere în solul vieții noastre sociale, artiștilor interpreți le revine sarcina unor interpretări tot mai valoroase. Ei trebuie să exprime în imagini scenice, patosul vieții noastre clocotitoare, să întruchieze pe eroii comuniști în complexul adînc al bucuriilor, al nădejdlor lor, al succeselor pe care le dobîndesc pentru dezvoltarea și înflorirea României Socialiste.